NN 4/2018 (11.1.2018.), Presuda Upravnog suda u Osijeku broj: 2 UsI-939/17-7 od 21. prosinca 2017.

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

148

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sucu Berislavu Babiću, uz sudjelovanje zapisničarke Adele Franc, u upravnom sporu tužitelja Marijana Šakote iz Osijeka, Stonska 6, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupaju Jagoda Peleponjko i Nada Jelonjić, službene osobe tuženika, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Tele2 d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, Zagreb, radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, 21. prosinca 2017.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencija za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-08/16-01/1421, urbroj: 376-05-17-06 od 2. svibnja 2017.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika pod točkom I. odbačen je dio zahtjeva za rješavanje spora tužitelja u dijelu koji se odnosi na prigovor u vezi mobilnih uređaja s operaterom javnih komunikacijskih usluga Tele 2 d.o.o., zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka. Pod točkom II. u preostalom dijelu zahtjeva tužitelja odbija se kao neosnovan.

Tužitelj u tužbi navodi kako tuženik nije utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje zahtjeva odnosno nije pozvao tužitelja da dostavi dokaz o podnošenju prigovora na račune za mjesece kolovoz, rujan, listopada, studeni i prosinac 2016. Tuženik nije pozvao tužitelja niti da dostavi dokaz o tome da su nesporni iznosi računa za to razdoblje i plaćeni, dok u cijelosti prihvaća neistinito očitovanje zainteresirane osobe Tele 2 d.o.o. da prigovori nisu podneseni. Ističe da je putem elektronske pošte pravovremeno izjavio prigovore protiv računa za kolovoz, rujan, listopad, studeni i prosinac 2016. te da je prije dospijeća računa na naplatu platio nesporne iznose računa, a što tuženik nije utvrdio niti je pozvao tužitelja razlozima navedenim u obrazloženju rješenja, jer tuženik djelomično odbacuje zahtjev uslijed nedostataka zakonskih pretpostavki za pokretanje upravnog postupka, dok u obrazloženju navodi kako rješava prigovore zbog povreda pretplatničkog ugovora. Tvrdi kako se u ovom slučaju povreda pretplatničkog ugovora nalazi na strani Tele 2 d.o.o., jer je tužitelj sklopio ugovor o produljenju pretplatničkog odnosa koji u sebi sadrži i ugovor o kupoprodaji. Naime uz produljenje pretplatničkog ugovora kupljen je i mobilni uređaj koji je u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora bio neispravan, a navedena kupoprodaja dio je ugovora o produljenju pretplatničkog odnosa. Ističe da su postojali materijalni nedostaci kupljenog uređaja, a za koje odgovara Tele 2 d.o.o. Tu odgovornost Tele 2 je odbio prihvatiti, iako je to bio dužan učiniti sukladno odredbi članka 400. i 401. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj je o svemu obavijestio Tele 2 te ostavio primjeni rok za ispunjenje obveze iz navedenog ugovora. Kako Tele 2 d.o.o. nije ispunio obvezu iz ugovora, a obveza je predaja ispravnog mobilnog uređaja kao i preuzimanje odgovornosti za materijalne nedostatke, tužitelj je 1. rujna 2016. jednostranom izjavom raskinuo ugovor i vratio kupljeni uređaj preporučenom pošiljkom. O tim činjenicama rješenje tuženika ne sadrži niti jedan razlog. Smatra da su postojali zakonski razlozi za jednostrani raskid ugovora te da u tom smislu Tele 2 d.o.o. ne može potraživati naknadu za prijevremeni raskid, jer je ugovor jednostrano raskinut upravo krivnjom zainteresirane osobe. Isto tako tuženik u obrazloženju navodi kako je mobilni uređaj mehanički oštećen, dok ne utvrđuje kako je oštećenje nastalo, kada je nastalo te na koji način je utvrđeno postojanje mehaničkog oštećenja. Stoga proizlazi da tuženik prihvaća neistinite navode Tele 2 d.o.o. da je oštećenje nastalo prije negoli je uređaj vraćen, a da pritom ne navodi niti jednu činjenicu niti dokaz na kojemu je utemeljeno takvo utvrđenje. Predlaže da sud poništi osporavano rješenje tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je osporavano rješenje doneseno u skladu sa činjeničnim stanjem utvrđenim u provedenom upravnom postupku i u skladu sa svim važećim zakonskim propisima. Dodaje kako je predmet postupka pred tuženikom bio raskid ugovora odnosno posljedice koje za tužitelja proizlaze prijevremenim raskidom ugovora. Tuženik protivno navodima tužitelja ističe i da se zahtjev za rješavanje spora odnosio na prijedlog da se utvrdi da je jednostrano

raskinut ugovor zbog neispunjenja ugovorne obveze i izbjegava odgovornost za materijalne nedostatke kupljenog mobitela koji raskid ugovora zainteresirana osoba ne prihvaća i pozivajući istu da mu nastavi pružati uslugu jer je sve nesporne iznose računa podmirio. Navodi kako je razvidna netočnost navoda tužitelja o prigovorima protiv računa za rujan, listopad, studeni i prosinac 2016. jer tužitelj iste nije zatražio zahtjevom i time je irelevantno utvrđivanje i dokazivanje podnošenja i pravovremenosti podnošenja navedenih prigovora u ovoj upravnoj stvari. Tim više, navodi tuženik, što navedeni prigovori nisu bili predmetom postupka koji je prethodio pred zainteresiranom osobom u skladu s odredbom članka 50. stavka 13. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.), jer se uvidom u presliku pisanog ugovora Povjerenstva za reklamacije potrošača koji djeluje pri operatoru javnih komunikacijskih usluga odlučivalo o računu za kolovoz 2016. Osim toga netočni su navodi tužitelja o proturječnosti navoda izreke i obrazloženja budući da iste tužitelj pogrešni interpretira. U izreci se navodi da se odbacuje dio zahtjeva koji se odnosi na prigovor u vezi s mobilnim uređajem, a što je u nadležnosti tržišne inspekcije Ministarstva gospodarstva radi provođenja inspekcijskog nadzora, kao što je navedeno u predmetnom rješenju i o čemu tuženik nije mogao odlučivati. Ističe da je zainteresirana osoba upućivala tužitelja ovlaštenom serviseru u skladu s jamstvenim listom, i da uređaj može proslijediti na servis putem bilo kojeg ovlaštenog prodajnog mjesta zainteresirane osobe. Ukazuje da su njegove ovlasti u domeni rješavanja sporova u vezi s iznosom komunikacijskih usluga odnosno pružene usluge i kakvoće pružene usluge. Stoga nije nadležan odlučivati o odgovornosti zainteresirane osoba prema Zakonu o obveznim odnosima koju tužitelj u ovom slučaju netočno navodi i zahtijeva. Nadalje navodi kako, budući da se radilo o prijevremenom raskidu pretplatničkog ugovora, za tužitelja proizlazi obveza plaćanja preostalih mjesečnih naknada do kraja ugovornog razdoblja ili naknade u visini popusta na koje je proizvode i usluge ostvario, a ako je plaćanje naknade povoljnije za tužitelja. Slijedom toga, ostaje pri navodima pobijanoga rješenja te predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Tele 2 d.o.o., iako uredno pozvana, nije dostavila sudu odgovor na tužbu.

Radi utvrđivanja relevantnih činjenica pred ovim sudom održana je rasprava 14. prosinca 2017. na koju nije pristupio uredno pozvani tužitelj, a rasprava je održana u skladu s odredbom članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

U upravnom sporu sud je izvršio uvid u spis, spis tuženika te sve isprave koje prileže u istome.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a sukladno odredbi članka 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 41. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje (stavak 2.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.). Stavkom 5. toga članka Zakona propisano je da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona. Stavkom 6. toga članka Zakona propisano je da u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. ovoga članka, osim dospjelog dugovanja za pružene usluge.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovom sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj dana 2. lipnja 2016. potpisao zahtjev za produljenje pretplatničkog odnosa i tarifnim paketom Čisto tristo sa zainteresiranom osobom u ovom upravnom sporu TELE2 d.o.o., na razdoblje obveznog trajanja ugovora od 24 mjeseca uz kupnju mobilnog uređaja Samsung G925 Black S te aktivaciju opcije Uređaj. Potpisom zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa tužitelj je potvrdio da su mu, između ostalih dokumenata, uručeni Opći uvjeti poslovanja i Uvjeti korištenja odabranog tarifnog modela, odnosno tužitelj se iste, za slučaj da ih nije preuzeo, obvezao pročitati na internetskim stranicama Tele2.